

Sygn. akt II Ca 1136/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)
Sędziowie:	SSO Sławomir Krajewski SSR del. Anna Winnicka-Kaliszewska
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Idzikowska-Chrzęszczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 marca 2013 roku w S.

sprawy z powództwa **M. Z. i Z. Z.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M.**

o zapłatę i nakazanie

na skutek apelacji wniesionej przez powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim

z dnia 21 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 193/11

uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie przed Sądem Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim w całości i przekazuje temu Sądowi sprawę do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Uzasadnienie wyroku z dnia 26 marca 2013 r.:

Powodowie M. Z. i Z. Z. będący producentami nawozu określonego jako (...) wnieśli o solidarne zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. odszkodowania w wysokości 8000 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu, tytułem pozbawienia ich przez pozwanego rynku zbytu i dochodu, poprzez wprowadzenie do sieci sklepów (...), wbrew sądowemu zakazowi wynikającemu z wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 5 marca 2008 r. wydanego w sprawie I Ca 287/06, produktu oznaczonego bezpodstawnie nazwą (...)W ocenie powodów w odróżnieniu od ich produktów, produkt pozwanego nie jest (...).

Pismem z dnia 06 marca 2012 r. powodowie dodatkowo zażądali, aby nakazać pozwanej wycofanie z (...) handlowej (...) nawozów organiczno-mineralnych oznaczonych nazwą (...) produkcji pozwanej spółki.

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. wniosła o oddalenie powództwa w całości, podając, iż argument powodów, jakoby od kilku lat współpracowali z siecią (...) sp. z o. o., nie ma znaczenia dla dochodzonego roszczenia, gdyż powodowie funkcjonują na wolnym rynku, gdzie istnieje konkurencja. Faktyczną przyczyną zerwania współpracy między powodami a siecią (...) była chęć powodów zmonopolizowania rynku. Pozwana wskazała, że powodowie po wyniszczeniu konkurencji (innych producentów (...)) postanowili podnieść cenę „(...)” o 100%, czego sieć (...) nie zaakceptowała i zwróciła się z ofertą współpracy do pozwanej. Fakt zakończenia współpracy z siecią sklepów (...) sp. z o. o., świadczy również o wątpliwej jakości produkowanych przez nich nawozów.

Według pozwanej twierdzenia powodów, że ich produkty są nawozami naturalnymi jest prawnie nieuzasadnione, a powodowie wprowadzają do obrotu produkty, które zawierają szereg nieprawdziwych oznaczeń. Ich produkty, nie tylko nie są „(...)” i nie są naturalnymi produktami hodowli dżdżownic, ale nie są produktami hodowli dżdżownic w ogóle, a przede wszystkim nie są w ogóle nawozami, gdyż nie posiadają parametrów właściwych dla nawozów.

Zdaniem pozwanej powodowie jako producenci produktów oznaczanych nazwą „(...)” działają na szkodę rynku i indywidualnego konsumenta, prowadząc nieuczciwą konkurencję - czym szkodzą bezpośrednio pozwanemu i naruszają interes swoich klientów - wprowadzają odbiorców ich towarów w błąd, co do właściwości i cech rodzajowych, oferowanych produktów, posługując się nieprawdziwymi oznaczeniami towaru oraz wprowadzają do obrotu „(...)” nielegalnie.

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2012 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim wydanym w sprawie o sygn. akt I C 193/11 oddalił powództwo o zapłatę i nakazania oraz obciążył powodów kosztami postępowania poniesionymi przez pozwaną.

Sąd I instancji poczynił m.in. następujące ustalenia:

Powodowie M. Z. i Z. Z. prowadzą hodowlę dżdżownic w działkach specjalnych produkcji rolnej pod marką (...) Przedsiębiorstwo (...) firmą (...) spółka cywilna i jako rolnicy pozyskują z prowadzonej hodowli nawóz od dżdżownic nazwany przez siebie (...). Obydwa przedsiębiorstwa powodów są prowadzone w celu zarobkowym, gdzie marża od sprzedaży (...) stanowi dochód powodów. W obydwu przedsiębiorstwach marża jest ustawiona na poziomie 1 złotówki od litra sprzedanego (...). Przez okres minionych kilku lat powodowie współpracowali z (...) handlową (...) posiadającą ponad (...) punktów handlowych na terenie Polski, sprzedając (...) pochodzący z działalności powodów oferowany w butelkach plastikowych i oznaczony nazwą (...). Powodowie produkt swój określają na etykiecie jako (...) w pełni naturalny uniwersalny.

Wyrokiem z dnia 5 marca 2008 r. Sąd Okręgowy w Sieradzu wydanym w sprawie o sygn. akt I Ca 287/06 z powództwa M. Z. i Z. Z. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Wieluniu z dnia 21 lipca 2005 r. (I C 109/05) w ten sposób, iż zakazał (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. używania nazwy rodzajowej (...) w nazwach, prowadzonych do obrotu nawozów organiczno-mineralnych: (...), (...) nawóz uniwersalny, (...)nawóz do roślin zielonych, (...)nawóz do roślin kwitnących.

Pracownicy (...) handlowej (...) poinformowali w 2011 r. telefonicznie powodów, że sieć nie będzie w kolejnym roku od powodów kupować nawozu o nazwie (...), bo otrzymali ofertę tańszego nawozu od pozwanej spółki. Oferta jaką złożyli powodowie była o 40 % droższa w porównaniu z ofertą z poprzedniego roku. W sklepach sieci (...) pojawił się produkowany przez pozwanego, produkt o nazwie „(...) nawóz uniwersalny”. Na jego butelce widnieje informacja, iż jest to płynny nawóz organiczno-mineralny, przeznaczony do nawożenia wszelkich roślin w domu, na balkonie i tarasie.

Powodowie po zaprzestaniu współpracy z siecią (...) i podniesieniu ceny nie zanotowali spadku swojej sprzedaży na rynku ogółem.

Pomiędzy powodami a pozwanym od wielu lat toczy się walka handlowa o rynek zbytu w związku z którą kierowane są przez Z. Z. o M. Z. zawiadomienia do organów sprawujących nadzór, między innymi (...) i w związku z tym prowadzone liczne postępowania administracyjne.

Wyrokiem z dnia 10 lutego 2011 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi (I ACa) w sprawie z powództwa M. Z. i Z. Z. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M. o wycofanie z obrotu i odszkodowanie oraz z powództwa wzajemnego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. przeciwko M. Z. i Z. Z. o zakazanie wprowadzania do obrotu i odszkodowanie na skutek apelacji powodów od wyroku częściowego Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 12 sierpnia 2010 r. (I C 147/08) uchylił zaskarżony wyrok do ponownego rozpoznania.

Z inicjatywy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. doszło do wznowienia postępowania zakończonego wyrokiem z dnia 5 marca 2008 r. Sąd Okręgowy w Sieradzu (I Ca 287/06). Skargę o wznowienie postępowania odrzucono. Postanowienie w tym przedmiocie jest prawomocne.

Oceniając tak ustalony stan faktyczny Sąd I instancji wyraził przekonanie, iż powodowie swoje roszczenia wywodzili z treści art. 415 k.c., lecz nie wykazali istnienia przesłanek odpowiedzialności pozwanej.

Sąd I instancji stwierdził, iż produkt powodów należy kwalifikować jako nawóz organiczny, natomiast produkt pozwanej spółki jest nawozem organiczno - mineralnym. Różnica pomiędzy tymi dwoma produktami jest, w ocenie Sądu I instancji, oczywista, a powodowie nie wykazali, aby konkretny produkt jaki pozwany sprzedaje sieci (...) w istocie w świetle wskazań aktualnej wiedzy nie mógł być określany mianem (...). Okoliczność, iż przed kilku laty sądownie zakazano pozwanemu używania nazwy (...) w oferowanych przezeń produktach nie przesądza o tym, iż sprzedaż nawozu do sieci (...) stanowi w realiach niniejszej sprawy czyn niedozwolony. Powodowie nie wykazali, iż produkty, których dotyczył wskazywany przez nich wyrok zakazujący używania nazwy „(...)” są tożsame z tymi jakie zostały zaoferowane do sieci (...).

Dodatkowo Sąd I instancji wskazał, iż powodowie nie wykazali wysokości szkody, gdyż nawet sam powód M. Z. w czasie przesłuchania w charakterze strony przyznał, iż powodowie nie odnotowali spadku sprzedaży swych produktów ogółem nawet po podniesieniu ceny.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 21 czerwca 2012 r. wnieśli powodowie żądając uchylenia tego orzeczenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, albo uwzględnienia powództwa. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono naruszenie art. 316, 365, 25, 213, 229 i 230 k.p.c. oraz odmowę ochrony prawa własności powodów.

W uzasadnieniu apelacji powodowie zaznaczyli, iż prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 5 marca 2008 r. wydany w sprawie o sygn. akt I Ca 287/06 jest wiążący nie tylko dla stron, czy sądu który go wydał, lecz również dla innych sądów i organów państwowych. Gdy tymczasem, pozwana spółka łamiąc ustanowiony tam zakaz wprowadziła do (...) handlowej (...) nawozy organiczno - mineralne oznaczone słowem B. w nazwie, o niższej cenie od oferowanej przez powodów, co skutkowało zerwaniem współpracy z powodami i utraceniem korzyści wynikającej z tej współpracy.

Powodowie wskazali, iż Sąd I instancji nie rozpoznał ich żądań dotyczących zakazania pozwanej wprowadzania do sieci (...) nawozu organiczno - mineralnego oznaczonego słowem B..

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i obciążenia powodów kosztami postępowania, podnosząc, iż powodowie nie wykazali istnienia przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez powodów M. Z. i Z. Z. była zasadna, aczkolwiek z innych przyczyn, aniżeli wskazanie w jej treści.

Analiza żądań i twierdzeń powodów dotyczących podstaw faktycznych powództwa wprost wskazuje na to, iż roszczenia o zapłatę i nakazanie pozwanej wycofania z (...) handlowej (...) nawozów organiczno-mineralnych oznaczonych nazwą (...) produkcji pozwanej spółki, dotyczą spraw z zakresu zapobiegania i zwalczania nieuczciwej konkurencji.

Bezsporne było to, iż strony prowadzą działalność zarobkową polegającą na wytwarzaniu i wprowadzaniu do obrotu nawozów oraz to, że wytwarzanymi przez siebie produktami konkurują na rynku. Bezsporne było i to, iż strony są w zakresie prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej przedsiębiorcami. Uzasadnienie żądań opisanych w pozwie sprowadza się do stwierdzenia, iż zachowania pozwanej polegające na wprowadzeniu na rynek, a konkretnie do sklepów (...) produktu o nazwie B., który „faktycznie nie był (...), lecz wyciągiem z kompostu wzbogaconym o składniki mineralne”, w odróżnieniu od produktu powodów, który był nawozem naturalnym - (...), pozbawiło powodów rynku i części dochodów.

Co do powyższych kwestii ustalenia poczynione przez Sąd I instancji pozostają w zgodności z twierdzeniami procesowymi stron. Prawidłowo ustalone fakty nie zostały jednak w sposób właściwy ocenione i zakwalifikowane przez Sąd I instancji, który błędnie uznał, że jest właściwy do rozpoznania sprawy. Gdy tymczasem z treści art. 17 pkt 4³ k.p.c. wynika, iż sprawy dotyczące zapobiegania i zwalczania nieuczciwej konkurencji należą do wyłącznej właściwości sądów okręgowych.

Dostrzeżone uchybienie skutkowało nieważnością postępowania opisaną w treści art. 379 pkt 6 k.p.c. - sąd rejonowy orzekł w sprawie, w której sąd okręgowy był właściwy.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 6 k.p.c. uchylono zaskarżony wyrok, zniesiono postępowanie przed Sądem Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim w całości i przekazano temu Sądowi sprawę do ponownego rozpoznania, pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Przystępując do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy ograniczy swoje czynności do przekaza sprawę sądowi właściwemu stosownie do treści art. 17 pkt 4³ k.p.c.